

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. február 17. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A halált okozó testi sértés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi november hó 25. napján kihirdetett 8.B.13/2010/36. számú ítéletét megváltoztatja akként, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság Gazdasági Hivatalánál Bj.I.584/2009. szám alatt bevételezett és kezelt 1. sorszám alatt nyilvántartott 1 db seprűnyél darab lefoglalásának megszüntetését és megsemmisítését rendeli el.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. február 2. napján is tartott tárgyalást.

A vádlott által az elsőfokú bíróság határozatának kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és a védő elsődlegesen felmentésért, másodlagosan téves jogi minősítés miatt enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az ügyész az ítéletet tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség annak helybenhagyását indítványozta.

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált és megállapította, hogy az

elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett.

A tárgyaláson megvizsgált bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte, az általa megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, csupán kisebb részben szorul pontosításra az iratok tartalma alapján a Be. 351.§ (2) bekezdés c) pontja értelmében, így a Be. 361.§ (1) bekezdése szerint az ítéletablának nyilvános ülést kellett tartania az ügyben.

Az ítélet 2. oldala a vádat illetően pontosítandó akként, hogy a mellúri drainálás szövődményeként kialakult tüdővérzés, hörgi tüdőgyulladás következtében a sértett 2009. március 3. napján a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház Baleseti Sebészetén elhalálozott.

A vádlott korábbi elítélései kapcsán megjegyzendő, hogy az összbüntetési ítéletekkel az összbüntetések tartama megállapításra került.

Az 5. oldal 3. bekezdése kiegészítendő azzal, hogy a rendőrség értesítésére 21 óra 21 perckor került sor.

Az 5. oldal 5. bekezdése a következőképpen helyes:

A mellúri drainálás szövődményeként kialakult tüdővérzés, hörgi tüdőgyulladás következtében a sértett 2009. március 3. napján a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Kórház Baleseti Sebészetén elhalálozott.

Az így helyesbített tényállás most már felülbírálatra alkalmas a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

A bizonyítékok értékelése körében a 10. oldal 5. bekezdésében a sérülések vonatkozásában pontosítandó, hogy a sérülések gyógytartama 8 napon túli, kb. 6 hetesnek véleményezhető.

A megalapozott tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére.

A vádlott rablási cselekményének minősítése kifogástalan.

A halált okozó testi sértés büntette vonatkozásában körültekintően vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy a vádlotti bántalmazással összefüggésben, avagy más okból következett be a sértett halála.

Ha a sértett halálához vezető okfolyamatot a vádlott magatartása indítja el, ebben az esetben felelős a bekövetkezett eredményért.

Következetes az a bírói gyakorlat, miszerint az elkövetési magatartás és a sértett halála között fennálló okozati összefüggést nem szakítja meg az a körülmény, hogy a halálos

eredmény bekövetkezésében közrehatott az orvosi ellátás során észlelhető diagnosztikai tévedés is. Ennek kizárólag a büntetés kiszabása körében van jelentősége (BH. 1993. évi 591. jogeset).

Az kétségtelen, hogy a vádlott egyenes szándéka testi sérülés okozására irányult. Az általa kifejtett bántalmazással indította el azt az oki folyamatot, ami végül a sértett halálához vezetett. Ebbe az okfolyamatba csak közreható okként (concausa) kapcsolódott be a sérülések kórházi ellátása során vétett diagnosztikai tévedés, amely azt eredményezte, hogy a halálhoz vezető okfolyamat nem szakadt meg (BH. 1997. évi 511.sz. jogeset).

Helyesen fejtette ki azt is a megyei bíróság, miszerint a vádlottat a bekövetkezett eredmény vonatkozásában gondatlanság terheli. A gondatlanság tudatos formája (luxuria) nem róható terhére, nincs ugyanis arról szó, hogy könnyelműen bizakodott volna magatartása lehetséges következményeinek az elmaradásában, hiszen tudatában a sértett halálának lehetősége nem merült fel.

Az elsőfokon eljáró megyei bíróság részletesen foglalkozott a tipikusan vegyes bűnösségi alakzat jellemzőivel és a vádlott testi sértésre irányuló cselekményét törvényesen minősítette.

A téves jogi minősítés miatt bejelentett fellebbezések alaptalanok, illetőleg a felmentés érdekében bejelentett fellebbezések sem vezethetnek eredményre a másodfokú eljárásban megalapozott tényállás esetén a bizonyítékok felülvizsgálásának tilalma folytán a Be. 352.§ (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

Az elsőfokú bíróság teljes körűen feltárta a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket és a súlyosító körülmények nagyobb nyomatékára tekintettel is a büntetési célok elérése, illetőleg a büntetéskiszabási elvek érvényre jutása érdekében kellően választotta meg a kiszabandó büntetési nemeket és mértékeket.

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés enyhítésére nem látott alapot a másodfokú bíróság.

Az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések eredményre nem vezethettek.

A Btk. 77.§ (1) bekezdés a) pontja kimondja, hogy el kell kobozni azt a dolgot, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak.

A 77.§ (3) bekezdése rögzíti, miszerint az (1) bekezdés a) pontja esetében az elkobzást nem lehet elrendelni, ha a dolog nem az elkövető tulajdona.

Az előbbiekből következőleg az ítéletábrla az értéktelen seprűnyél darabot, mely nem képezte az elkövető tulajdonát megsemmisíteni rendelte lefoglalásának megszüntetése mellett a Be. 155.§ (1) és (8) bekezdései alkalmazásával.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábrla a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta az elsőfokon eljáró megyei bíróság ítéletét, míg

egyebekben helyes indokainál fogva a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében helybenhagyta azzal, hogy az ügyben tárgyalási nap megtartására 2010. február 2. napján is sor került.

Az előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 99.§ (1) bekezdése alapján döntött.

Debrecen, 2011. február 17.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Simonné dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó,
Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 8.B.13/2010/36.sz. ítélete az ítélet tábla jelen határozatával jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Debrecen, 2011. február 17.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke